

2. Zarzut drugi, dotyczący oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych.

EPSO działało w sposób arbitralny i uznaniowy, nie uwzględniło ustawodawstwa Republiki Chorwackiej oraz praktyki trybunału konstytucyjnego Republiki Chorwackiej, ani też decyzji agencji do spraw nauki i wyższego wykształcenia z dnia 13 marca 2013 r., w której uznano kwalifikacje zagraniczne strony skarżącej, a także w żaden sposób nie zbadało okoliczności, że strona skarżąca została wpisana na listę aplikantów adwokackich chorwackiej izby adwokackiej zgodnie z chorwacką ustawą o adwokaturze, a do celów tego wpisu uznane kwalifikacje zagraniczne strony skarżącej zostały potraktowane równoważnie z kwalifikacjami chorwackimi wymaganymi do wykonywania czynności zawodowych aplikanta adwokackiego. Strona skarżąca odbywała praktyki w kancelariach adwokackich, z czego jasno wynika, wbrew twierdzeniom pozwanej, że posiada wiedzę na temat chorwackiego systemu prawnego i prawa chorwackiego oraz zawodowe umiejętności i doświadczenie na poziomie wystarczającym na potrzeby rozpatrywanego stanowiska, na które ogłoszono konkurs (strona skarżąca przystąpiła też w międzyczasie do egzaminu adwokackiego). EPSO nie wzięło pod uwagę także okoliczności, że strona skarżąca ma ponad trzy lata doświadczenia w tłumaczeniu.

Skarga wniesiona w dniu 16 lutego 2021 r. – Sánchez-Gavito León / Rada i Komisja

(Sprawa T-100/21)

(2021/C 182/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Maria del Carmen Sánchez-Gavito León (Reston, Wirginia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: M. Veissiere, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że niepodjęcie działań przez pozwane jest niezgodne z prawem;
- nakazanie Unii Europejskiej, reprezentowanej przez pozwane, będącej członkiem Międzynarodowego Komitetu Doradczego ds. Bawełny (ICAC), podjęcia działań względem dyrektora wykonawczego ICAC z uwagi na popełnione przewinienie;
- nakazanie bezzwłocznego zawieszenia wkładu finansowego Unii Europejskiej na rzecz ICAC do czasu, kiedy ICAC zacznie szanować prawa człowieka chronione na mocy traktatów Unii Europejskiej;
- zasądzenie od Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję i Radę, na rzecz skarżącej zadośćuczynienia za doznaną krzywdę w wysokości 300 000 EUR;
- zasądzenie od Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję i Radę, odszkodowania z tytułu utraty zatrudnienia, utraconych możliwości oraz szkody w związku z jej niewykorzystanymi perspektywami zawodowymi w wysokości 103 542,92 dolarów amerykańskich (USD) (według aktualnego kursu wymiany EUR) odpowiadającej półtorarocznemu wynagrodzeniu w oparciu o jej ostatni pasek wynagrodzenia w ICAC (69 055,28 USD);
- zasądzenie od Unii Europejskiej, reprezentowanej przez Komisję i Radę, na rzecz skarżącej odszkodowania za szkodę majątkową w wysokości 19 368,13 USD (według aktualnego kursu wymiany EUR) wraz z zapłatą odsetek według obowiązującej rocznej stopy odsetek (od czerwca 2019 r.);
- obciążenie Unii Europejskiej kosztami postępowania w tym kosztami zastępstwa procesowego w oparciu o przedstawione rachunki za honoraria.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja i Rada zaniechały podjęcia działań, a z powodu tego ich zaniechania skarżąca doznała wyraźnej krzywdy i poniosła poważną szkodę, została pozbawiona dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz naruszone zostały jej prawa do godności oraz bezpiecznego środowiska pracy.
2. Zarzut drugi, zgodnie z którym pozwane mają obowiązek działania zgodnie z traktatami, a w szczególności zgodnie z art. 207 TFUE, stanowiącym podstawę przystąpienia Unii Europejskiej do Międzynarodowego Komitetu Doradczego ds. Bawełny (ICAC), który stanowi, że wspólna polityka handlowa prowadzona jest zgodnie z zasadami i celami działań zewnętrznych Unii. Na Komisji ciąży zobowiązanie na podstawie art. 314 i 317 TFEU oraz musi ona działać w zgodzie z interesami, wartościami i zasadami [Unii], zgodnie z art. 3 TUE i Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci, zgodnie z którym z uwagi na brak podjęcia działań ze strony Komisji i Rady naruszone zostały prawa podstawowe skarżącej, takie jak prawo dostępu do wymiaru sprawiedliwości oraz bezpiecznego środowiska pracy.

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2021 r. – Bastion Holding i in. / Komisja

(Sprawa T-102/21)

(2021/C 182/78)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bastion Holding BV (Amsterdam, Niderlandy) i 35 innych skarżących (przedstawiciele: adwokaci B. Braeken i X.Y.G. Versteeg)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- tytułem żądania głównego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji C(2020) 8286 final z dnia 20 listopada 2020 r. w sprawie zmiany programu SA.57712 – COVID-19: program pomocy bezpośredniej w celu wsparcia kosztów stałych małych i średnich przedsiębiorstw ponoszących negatywne skutki epidemii COVID-19 (SA.59535 (2020/N)), zarówno w zakresie w jakim dotyczy ona a) rozróżnienia między MŚP a innymi przedsiębiorstwami, oraz b) maksymalnej kwoty 90 000 EUR;
- tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona a) rozróżnienia między MŚP a innymi przedsiębiorstwami lub b) maksymalnej kwoty 90 000 EUR;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- ponadto obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, zgodnie z którym Komisja nie wszczęła formalnego postępowania wyjaśniającego uznawszy błędnie, że sporny środek pomocy państwa nie budzi wątpliwości co do jego zgodności z rynkiem wewnętrznym.
  2. Zarzut drugi, zgodnie z którym Komisja dopuściła się uchybień proceduralnych, ponieważ zaskarżona decyzja zawiera niewystarczające uzasadnienie.
-